



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 18. Petri Blesensis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII.
A. C. 1199.

quam pater habiturus fuisset, succedat. Constantia igitur Arti mater, Turonem profecta, adolescentulum, post obitum patris natum, tunc duodennem, Regis Franciæ, Domini sui, potestati tradidit.

§. XVIII.

Petri Blesensis extrema.

Sup. Lib.
LXXII.
§. 15.

ep. 123.

Sup. Lib.
LXXIII.
§. 14.

In hoc ferme tempus obitus Petri Blesensis, post annos triginta, ex quo ex Sicilia in Angliam redierat, incidit. Is usque in senectutem Diaconus, Richardo Episcopo Londinensi urgenti, ut Presbyterum se ordinari pateretur, data longa Epistola respondit, & argumenta, quæ ipsum deterrebant, opposuit: *Sacerdotii reverentia, inquit, non contemptus me prohibet. Omnibus artibus contremisco, quando supremam Sacramenti Altaris Dignitatem considero. Ideo Ordo Carthusiensis raro sacrificat. Video hodie, quod erumpentibus lacrymis dico, innumerabilem multitudinem hominum, illiteratorum & secundum legem carnis viventium, eminentissimo Ministerio appropinquare. Video, inquam, Sacerdotum multitudine Sacramenti Dignitatem vilescere. Longa pœnitentia peccata expianda sunt, antequam ad Altare accedere liceat. S. Paulus Eremita, S. Antonius, S. Hilarion, & ipse S. Benedi-*

neditus nunquam ad Sacerdotii munus Sæcul. XII.
 euecti, in simplicitate animi salutem A.C. 1199.
 suam consecuti sunt. Diacono quoque
 suum est officium, cui utinam ego mi-
 ser satisfaciam! Sæpe Archiepiscopi
 Cantuarienses, Domini mei, instabant;
 Sacerdotem ordinari me sinerem. Sed
 ego sperabam, me, ut alterum Lauren-
 tium, S. Thomam Cantuariensem vel
 in exilium vel ad Martyrium secutu-
 rum esse. Nullibi vero legi, Archidia-
 conum ad suscipiendum altiorem ordi-
 nem æque compelli posse, ac simplicem
 Diaconum, si id casus necessitatis postu-
 let, ut in Concilio Carthaginensi sta-
 tuitur. Vidimus in Ecclesia Romana
 viros in ordine Diaconorum usque ad
 decrepitam ætatem & usque ad mor-
 tem perseverare. Cælestinus Papa, qui Sup. Lib.
 bodie sacram Sedem tenet, annis sexa- LXXIV.
 ginta quinque Diaconus fuit; quod ex §. 28.
 ipfius ore sæpe audivi. Ex his dispici-
 mus hanc Epistolam post annum mille-
 simum centesimum nonagesimum pri-
 mum, & ante annum millesimum cen-
 tesimum nonagesimum octavum scri-
 ptam fuisse.

Nihilominus Petrus Blesensis, ami-
 corum precibus resistere non valens, sub
 finem vitæ suæ Presbyter ordinatus est.
 Id enim cognoscimus ex ejus Epistola
 data

Sæcul. XII.
A. C. 1199.

data ad quemdam Abbatem, cujus oratione in hoc sacro negotio adjuvari petiit. Tum dimisso Archidiaconatu Bathoniensi ad Londinensem translatus est. Quia vero vir ætate gravis variis corporis infirmitatibus premebatur, data Epistola Innocentium Papam rogavit, ut egenæ huic Dignitati consuleret, quæ sine redivitibus solo splendore spectabilis erat. *Numerantur Londini, inquit, hominum quadraginta millia, & Ecclesiarum centum viginti. Nec tamen accipio Decimas, nec oblationes Laicorum, nec ab Ecclesiis illa quæ ob jus Synodicum, vel Cathedræ, vel procurationis seu hospitii petere possem mihi dantur. Episcopis igitur Eliensi & Wintoniensi præcipe; Archidiacono Londinensi certos census, ea ratione qua alii habent, statuunt; quod ut exequi valeant, Regis præsidium petant.* Magnam librorum vim a Petro Blesensi accepimus, Epistolas, Sermones, aliosque Tractatus, locis communibus, & cumulatè S. Scripturæ textibus pro illius ævi ingenio refertos. Ex quadam Epistola videmus, Petrum Medicinæ peritum, & non nunquam ad curandos ægrotos fuisse vocatum.

ep. 43.

§. XIX.